

Példaképünk a 85 éves örökös tiszteletbeli elnökünk

Dr. Lindner Miklós nyá. altábornagyot mindenki ismeri a Budapesti Nyugállományúak Klubjában. A Híradó tagozat örökös tiszteletbeli elnöke, aki rendszeresen részt vesz a tagozat munkájában. Életkorát meghazudtoló energiával segíti a tagozat munkáját. A vezetőségi üléseken rendszeresen kifejti véleményét, hozzászólásával, javaslatával segíti tagozatunk munkáját. Bármikor számíthatunk a munkájára, magánéletét mindég háttérbe helyezi, ha a közösségi érdek úgy kívánja. Szabadidejét feláldozva részt vesz a tagozat életében, még az idős, beteg klubtagokat is szívesen látogatja. 1991-óta tagja a klubnak, és azóta részt vesz a tagozatunk életében, pozitív hatással van a klubéletünkre. Szinte hihetetlen, de már 25 éve, hogy nyugállományba vonult és belépett a klubba és alapító tagja lett 1998-ban a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesületnek. Majd 15-évig az elnöki tisztséget is betöltötte. Nem tudott és a mai napig sem tud tétlenül pihenni. Mindig tette kész és a közösségért tenni akaró személyiség volt, akkor érzi jó magát, ha a közösségért, barátaiért, a volt munkatársaiért sikerül valamilyen munkát végezni. Legyen az segítség, vagy felkérés egy előadásra, teljesen mindegy, csak a vállalása, az egyéneknek, vagy a közösségeknek hasznára váljon. Számára a siker a mások sikerének elősegítése. Nyolcvan évesen látszólag visszavonult, de a valóságban azóta is aktív tagja a PTHBE és a híradó tagozatnak, részt vesz minden elnökségi (vezetőségi) ülésen és klubnapon. Mindig van véleménye, javaslata. Akik régóta ismerik, azok látják rajta, hogy a 85 év kikezdte az egészségét, az élet a sok megpróbáltatás miatt, valamint a biológiai törvényszerűség hatással van rá is. A klubunknak örökös tiszteletbeli tagja, a híradó tagozatnak és az egyesületnek örökös tiszteletbeli elnöke. Az Ő mondása, szállóigéje: **„A híradó szolgálatnál elfáradt, megöregedett, megbetegedett katonák kezét nem szabad elengedni, nem szabad magukra hagyni.”**

1932. március 21-én született Budapesten szülei egyszerű munkások voltak. Fiatal gyermekként nagyszüleinél, Aradon nevelkedett, majd 6 éves korában visszakerült Budapestre. A II. világháború után jelentkezett a Zalka Máté Híradó Tiszti iskolába (a mai Petőfi laktanyába), majd 1949 októberében 17-évesen behívót kapott és megkezdte a katonai pályafutását. 1950-ben alhadnagyi rendfokozattal felavatták és első beosztásba a laktanyában állomásozó Híradó ezredhez került szakaszparancsnoki beosztásba. Később 43. váci híradó ezredhez került áthelyezésre, század- majd zászlóaljparancsnoki beosztásba. Felettesei hamar felfigyeltek a jó képességű fegyelmezett katonára és (1957-1961-ban) beiskolázták a Zrínyi Miklós Katonai Akadémiára. Az akadémia elvégzése után a székesfehérvári 5. hadsereg híradó főnöki beosztásba helyezték. Hamar felismerte, hogy folyamatosan gyarapítani kell a szakismereteket a híradószakma magas szintű követelménye érdekében. Ez a felismerés vezérelte vezetőként és erre buzdította beosztottjait is. Újabb diploma megszerzése után 1973-ban előléptették ezredesi rendfokozatba. 1975-ben

kinevezték a Vezérkar Híradó Csoportfőnökének, amelyet nyugdíjazásáig töltött be. 1979-ben a Köztársasági Elnök tábornoknak nevezte ki. Közben megvédte kandidátusi értekezését „Összefegyvernemi hadsereg híradásának megszervezése” címmel, amiért megkapta a doktori címét. 1990. decemberi 31-i nyugállományba helyezésével, 42 évi szolgálati idővel befejezte a katonai pályafutását. De a közösség iránti szeretete nem fejeződött be, még ma is aktívan részt vesz klubunk és a Puskás egyesület munkájában. A fiatalabb vezetők kikérik véleményét és számíthatunk szakmai tapasztalatára, soha sem tér ki a feladat elől. A híradó szolgálatban dolgozó és dolgozott kollégáinak elkötelezett képviselője.

Magánéletében a család a legfontosabb számára. Hatvankét évet élt együtt feleségével harmonikus szeretetben, akit ez év március 20-án, súlyos betegség következtében a Nemzeti sírkertben kísért utolsó útjára. Ezt a tragédiát nem tudja elfogadni, de nem zárkózik be, igyekszik fájdalmát a vállalt feladatába, munkába temetni. Elégedett eddigi életével, számára nem az a fontos, hogy mi történt és történik a hátralévő életében, hanem az, hogy hogyan tud örömet szerezni másoknak, a környezetében élőknek. Természetesen elsősorban a fia családjának és két unokájának. Akikre büszke, de sohasem dicsekvő, pedig lenne miről, mert a fiát taníttatta és az unokák nevelésébe is besegített feleségével együtt.

Mi mindnyájan büszkék vagyunk örökös tiszteletbeli elnökünkre, de arra is, hogy a Puskás egyesület alapító tagja és elnöke volt. A Budapesti Nyugállományúak Klubja minden tagja nevében nyolcvanötödik születésnapja alkalmából kívánjuk, hogy még nagyon sokáig jó egészségben családjá és a klubtagok körében, sok szeretetben és boldogságban legyen része. Továbbá kívánjuk, hogy munkájával sokáig segítse elő a Híradó tagozat hírnevét, elismertségét.

Soós Tamás nyá. alezredes
Híradó tagozat elnöke